

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності
12 квітня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Юхименко Руслани Іванівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Юхименко Руслану Іванівну** (далі – Кандидат), адвоката, судді Постійно діючого третейського суду при Львівській Асоціації учасників ринку нерухомості, Громадська рада доброчесності виявила факти, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності.

1. Будучи третейським суддею, Кандидат ухвалила низку сумнівних рішень про визнання права власності на нерухоме майно. У Єдиному державному реєстрі судових рішень Радою виявлено рішення судів загальної юрисдикції про скасування рішень Кандидата як третейського судді. Підстави для скасування свідчать про грубі порушення, допущення яких викликають обґрунтовані сумніви у доброчесності Кандидата:

1) Ухвалою від 16 березня 2016 року (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/56552405>) Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ визнав законним скасування рішення Постійно діючого третейського суду при Львівській асоціації учасників ринку нерухомості від 12 травня 2008 року у справі № 28Ю-21/03.08 про визнання права спільної часткової власності на житловий будинок з прибудовою. ВССУ, підтримуючи судові рішення про скасування рішення третейського суду, зазначив, що: *“справа, яку розглянув третейський суд, не підвідомча цьому суду та оскаржуваним рішенням вирішено питання про права та обов'язки осіб, які не брали участі у справі”*.

2) Ухвалою від 04 листопада 2014 року (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/41260145>) Апеляційний суд Львівської області визнав законним скасування рішення Постійно діючого третейського суду при Львівській асоціації учасників ринку нерухомості від 29 грудня 2008 року у справі №28Ю-130/12.08 про визнання за ОСОБА_3 права власності на двоквартирний житловий будинок. Рішення скасовано з мотивів, що третейський суд визнав право власності на самочинно збудоване та реконструйоване нерухоме майно, тобто *вирішив справу, не підвідомчу третейському суду, а також вирішив питання про права та обов'язки Львівської міської ради, яка не брала участі у справі.*

3) Постановою від 13 жовтня 2011 року у справі № 5015/2987/11 (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/50936658>) Львівський апеляційний господарський суд скасував рішення Постійно діючого третейського суду при Львівській асоціації учасників ринку нерухомості від 22 серпня 2008 року у справі № 28Ю-64/08.08 про визнання права власності на об'єкт нерухомості - будівлю шашличної разом із замощенням площею та багаторічними насадженнями. Судом встановлено, що справу розглянуто без участі органу місцевого самоврядування як розпорядника земель, на яких розташовано об'єкт нерухомості, який є предметом спору у даній справі; позивач не є власником чи користувачем земельної ділянки; дозволи на будівництво чи реконструкцію будь-яких об'єктів на земельній ділянці відсутні.

У Єдиному державному реєстрі судових рішень є також інші рішення судів у аналогічних справах, результатом яких було скасування рішень Кандидата як третейського судді з мотивів невідомості справи третейським судам (наприклад, за посиланням: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/44465737>).

Окрім того, на адресу Громадської ради доброчесності надійшло звернення з інформацією про ще одне рішення Кандидата, яке викликає істотні сумніви:

“29 вересня 2008 року третейським суддею Постійно діючого третейського суду при Львівській Асоціації учасників ринку нерухомості - Юхименко Русланою Іванівною прийнято рішення у справі №28Ю-58/07.08 про визнання дійсним непосвідченого нотаріального Договору-купівлі продажу майна та визнання права власності на об'єкт нерухомого майна - торговельний кіоск площею 14,4 кв.м., що розміщений за адресою: місто Львів, вулиця Богуна.

В подальшому це рішення було використане для відведення земельної ділянки (ухвали Львівської міської ради: №2862 від 09.07.2009 року, №3179 від 28.01.2010) – для будівництва багатоквартирного будинку на вул. І.Богуна,11 у місті Львові поза межами земельних торгів(аукціону).

Судом не досліджувалось, що дозвіл на будівництво кіоску не надавався, що кіоск не приймався в експлуатацію, що земельна ділянка не виділялася ні для обслуговування кіоску, ні не передавалася в оренду, третейський суд визнав право власності на самочинно встановлене майно - металевий кіоск, який перед тим визнав об'єктом нерухомості. Ні Львівську міську раду, як власника земельної ділянки, ні бюро технічної інвентаризації, яке було судом зобов'язане зареєструвати нерухомість за новоствореною адресою, суддя не долучала”

Про сумнівність даного рішення повідомляють і юристи Львівської приймальної Української Гельсінської спілки з прав людини, на переконання яких рішення Кандидата є незаконним та уможливило незаконну забудову (<https://helsinki.org.ua/articles/nezakonni-zabudovy-zapolonyly-lviv/>).

Наведені рішення та факти є переконливими та достатніми для висновку, що Кандидат, будучи суддею третейського суду системно ухвалювала рішення про визнання права власності на нерухомість з порушенням правил підвідомчості, без залучення сторін, прав яких безпосередньо стосувались її рішення, підстави позовів були сумнівними та незаконними, а самі спори містили ознаки фіктивності. У підсумку це призводило до скасування рішень третейського суду, порушень прав осіб та дискредитації усього інституту третейських судів.

Ми вважаємо, що розгляд таких сумнівних справ та ухвалення очевидно свавільних рішень, метою яких, зазвичай, був обхід установлених законом процедур, не можна вважати правомірною та добросовісною поведінкою. Така поведінка з боку законослухняного та поінформованого спостерігача не може вважатися бездоганною та не може бути прикладом правосвідомої поведінки. Ми розуміємо, що статус третейського судді не є тотожним статусу судді, однак такий статус вимагає від особи дотримання високих стандартів та вимог законності. На наше переконання, Кандидат своїми рішеннями порушив ці стандарти і не відповідає критерію доброчесності.

Водночас, цей висновок доповнюємо додатковою інформацією, наявність якої викликає об'єктивні та обґрунтовані сумніви у доброчесності Кандидата:

Відповідно до даних з досьє Кандидата, за 5 років (з 2012 по 2016 рік) Кандидат задекларувала дуже незначний дохід - лише 247 153 грн. (31 408 грн у 2012 р., 26 567 грн у 2013 р., 128 246 грн у 2014 р., 34 469 грн у 2015 р. та 26 462 грн у 2016 р.), в середньому, по 4 119 грн. у місяць. Разом з тим, відповідно до інформації від самого Кандидата, спосіб її життя не цілком відповідає задекларованим доходам. Зокрема, Кандидат вказує, що у 2015 рік тричі відпочивала у Європі і витратила приблизно 3000 євро, тобто майже утричі більше річного доходу за 2015 рік. Це викликає обґрунтовані сумніви у достовірності даних про доходи Кандидата, які були офіційно задекларовані.

Вважаємо, що наведених фактів достатньо для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

**Координатор
Громадської ради доброчесності**